598/00

Den 21. juli 2000 blev i sag nr. 52.136:

xxxx xxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxx xxx xxx xxx
xxxx xxxxx x

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning til en retssag, hvor klageren er blevet stævnet af V. Murer- og Tømrerfirma A/S.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning til retssagen med henvisning til, at klageren burde have søgt tvisten henvist til Byggeriets Ankenævn.

Af stævningen fremgår bl.a.: "Som advokat for V. Murer- og Tømrerfirma A/S ... indstævner undertegnede herved L.B. [klageren] og A.O.M. ... **Påstand:** De sagsøgte in solidum eller hver for sig tilpligtes at betale sagsøgeren kr. 66.519,67 tillige med renter 2% pr. løbende måned fra den 24. juni 1999 til betaling sker. **Subsidiær påstand:** "Betaling af et mindre beløb efter rettens skøn tillige med renter 2% pr. løbende måned fra den 24. juni 1999 til betaling sker. **Sagsfremstilling: ...** I henhold til oprindeligt tilbud af 25. november 1997, ... har det sagsøgende firma overtaget genopførelse og supplerende bygningsarbejder efter brand på ejendommen ... som dengang ejedes af de sagsøgte i fællesskab. De sagsøgte er efterfølgende angiveligt blevet separeret, og hustruen, L.B. skulle som led i skilsmisseforhandlingerne have udlagt den faste ejendom, ... og hun har på den baggrund afvist i første omgang at honorere restregningen, ... Det er sagsøgerens opfattelse, at ejerne af den faste ejendom, uanset hvem det måtte være, med udgangspunkt i almindelig tilvækstlære hæfter for reparationen og yder-

ligere tillægsarbejder, uanset om det er den ene eller den anden af ægtefællerne, der formelt har stået som rekvirent af arbejdet. Parterne hæfter efter sagsøgerens opfattelse solidarisk, subsidiært hver for sig, for sagsøgerens ydelse, og den efterfølgende skilsmisse mellem rekvirenterne af arbejdet må være sagsøgeren uvedkommende. Der er efter sagsøgerens opfattelse identitet mellem ægtefællerne vedr. rekvisitionen af de udførte arbejder. Dette synes da også at være understøttet til en vis grad af sagsøgtes egen advokat ved skrivelse af 7. juli 1999, ... der er en reaktion på sagsøgerens skrivelse til advokatfirmaet af den 24. juni 1999, ... der samtidig er sagsøgerens rentepåkrav overensstemmende med sagsøgerens sædvanlige forretningsbetingelser. Sagen er overgivet mig til principiel inkasso primo august 1999, men med sigte på en forhåbentlig forligsmæssig løsning fremsendes skrivelse af 5. august 1999, ... med opfordring til frivillig betaling indenfor en nærmere angivet frist til onsdag, den 11. august 1999, og det dengang skyldige beløb på kr. 216.519,67. Dengang alene med sædvanlig procesrente fra fakturadatoen den 18.3.1999. På baggrund heraf meddeler sagsøgte I's advokat den 13. august 1999, at det ikke skal være nødvendigt at udtage stævning, idet dennes klient anerkender, at beløbet skal betales, ... med forbehold af visse mangler, som ikke er nærmere specificerede. Et postulat som sagsøgeren imidlertid ikke umiddelbart tager for gode varer i lyset af sagsøgte II, A.M.'s skrivelse af 17. juni 1999 til sin tidligere ægtefælle, hvoraf fremgår, at han eftergang af fakturaen ikke mener, at der er faktureret mere, end der er bestilt, og at det bestilte er udført, ... Uden konstruktiv beskrivelse af 25. august 1999, ... fremsendes kr. 150.000,00, der af sagsøgeren afskrives som á conto betaling, idet betaling af det pågældende beløb til fuld og endelig afgørelse ikke accepteres, jvf. egentlig inkassoskrivelse af 27.8.1999, ... Der reklameres den 31. august 1999 over inkassoskrivelse og først da over renteberegningen, ... og da denne protest afvises ved skrivelse til Advokaterne ... af 2.9.1999, ... fremkommer et forsøg på at sandsynliggøre et modkrav ved ensidig indhentet erklæring fra H. A/S af 3.9.1999 nu bilagt sagsøgte I's advokat's skrivelse af 6. september 1999, hvoraf videre fremgår, at sagsøgte I ikke er indstillet på at betale yderligere til sagsøgeren, ... Den påståede hovedstol kr. 66.519,67 fremkommer således:

Rest ifølge faktura af 18.3.1999	kr. 216.519,67
Indbetalt á conto den 25.8.1999	kr. 150.000,00
Rest	kr. 66.519,67

Det bemærkes, at § 10 i Lov om inkassovirksomhed er iagttaget. **Anbringender**, der gøres gældende til støtte for den nedlagte påstand:

1.0. De sagsøgte hæfter for restfakturaen in solidum eller hver for sig – idet deres indbyrdes retsforhold er sagsøgeren uvedkommende.

2.0. Betaling skal ske overensstemmende med fakturaen i henhold til sagsøgerens almindelige handelsbetingelser, hvilket også omfatter den nedlagte rentepåstand, subsidiært renter af det påstævnte beløb fra rentepåkravets fremsættelse alene med sædvanlig procesrente til betaling sker.

3.0. Sagsøger anerkender ikke opgjorte modkrav, og færdiggørelsen af entreprisen vil betinge supplerende regning for færdiggørelse.

Det fremgår således af sagsøgte II's erklæring af 17. juni 1999, at der ikke er faktureret mere, end det der er bestilt og er udført."

Klagerens advokat har i sit svarskrift af 4/11 1999 bl.a. anført: "**Påstand:** Frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre af retten fastsat beløb. Der tages samtidig forbehold for nedlæggelse af selvstændig påstand. ... **Anbringender:** Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende, at sagsøgte I har betalt det skyldige beløb, ligesom det gøres gældende, at der er mangler ved det udførte arbejde, der mindst andrager det påstævnte beløb. Der tages forbehold for yderligere påstande, anbringender og beviser.'

Sagsøgerens advokat har i sin replik af 16/12 1999 bestridt, at det udførte arbejde er behæftet med mangler.

I klageskrivelsen af 5/1 2000 til nævnet har klagerens advokat anført, at sagen efter hendes opfattelse ikke vil være egnet til behandling for Byggeriets Ankenævn.

I selskabets skrivelse af 21/1 2000 til nævnet hedder det bl.a.: "Det er vor opfattelse, at denne sag ikke adskiller sig fra sager, som i øvrigt sædvanligvis behandles af Byggeriets Ankenævn. Klagerens advokat har ej heller fremsendt dokumentation for, at sagen ikke kan behandles af Byggeriets Ankenævn. I brev af 30. december 1999 oplyser vi klagerens advokat om, at vi ér opmærksomme på, at det er modparten, som har indbragt sagen for domstolene samt at vi finder sagen bør søges henvist til ankenævnsbe-

handling, jvf. Rpl. § 361. Samtidig har vi i vort brev af 30. december 1999 særskilt opmærksom på, at såfremt ankenævnet ikke kan behandle sagen, eller klager opnår medhold i ankenævnet og modparten ikke efterlever ankenævnets kendelse, er vi naturligvis indforstået med, at tage spørgsmålet om eventuel retshjælpsdækning op til fornyet overvejelse. Det er vor opfattelse, at klager iøvrigt ikke har rimelig grund til, at føre sag, når sagen kan indbringes for Byggeriets Ankenævn. Vi må derfor desværre fastholde vor tidligere stillingtagen til dækningsspørgsmålet og tillader os i øvrigt, at henvise til tidligere kendelser truffet af Ankenævnet for Forsikring – AK 47.838 og AK 48.625."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.: "**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen? ...** 5. Omkostninger ved tvister, der kunne have været behandlet ved et klagenævn, f.eks. Forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, medmindre andet er aftalt med selskabet, eller det er åbenbart, at sagen på grund af sin karakter ville være blevet henvist til domstolene. ... **§ 7. Klagenævn.** Kan tvisten behandles ved et klagenævn, f.eks. forbrugerklagenævnet eller andet godkendt klagenævn, er sikrede forpligtet til først at benytte denne mulighed, se § 5, stk. 5. Omkostninger ved sådan klagenævnsbehandling er ikke dækket."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at klageren kunne have begæret sagen henvist til Byggeriets Ankenævn, og kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde retshjælpsdækning.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard